

- gennemførelse af en yderligere afgiftskontrol, der finder sted samtidigt med den straffesag, hvori den afgiftspligtige er blevet tiltalt som følge af en afgiftsunndragelse, og som fastsætter en accessorisk afgiftsforpligtelse for den tiltalte såvel for perioden som for det beløb, der allerede under de indledende undersøgelser blev stillet til rådighed for de statslige myndigheder, hvorved afgørelsen vedrørende den administrative klage til prøvelse af de forvaltningsakter, der blev udstedt i forbindelse med kontrollen, imidlertid blev udsat indtil straffesagens afslutning,
 - afslutning af straffesagen i første instans, hvor den tiltalte bl.a. idømmes solidarisk hæftelse for det fulde beløb, som under de indledende undersøgelser blev fastsat for samtlige afgiftspligtige, til trods for, at der i forhold til den omhandlede afgiftspligtige kun blev fastsat en del af dette beløb, som allerede var blevet betalt af denne, og i hvilket omfang skal disse foranstaltninger samlet anses for vidtgående i forhold til den omhandlede afgiftspligtige.
- 2) Er det under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede også med henblik på at sikre formålet om inddrivelse af gæld til staten og om bekæmpelse af afgiftssvig, foreneligt med principperne i EU-retten generelt og med *ne bis in idem*-princippet i særdeleshed, at de statslige myndigheder ikke i skattemæssig henseende tager hensyn til en betaling, der er blevet foretaget, inden de administrative og strafferetlige sanktioner blev endelige, når betalingen delvist dækker det afgiftsmæssige tab, som er blevet lagt den skattepligtige til last?
- 3) Skal EU-retten i lyset af besvarelsen af første og andet spørgsmål ovenfor, fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der ikke sidestiller [...] det tilfælde, hvori den afgiftspligtige under de indledende undersøgelser har erstattet den skade, der følger af et strafbart forhold, for at opnå en nedsættelse med op til halvdelen af straffen, når der ikke foreligger en afgiftsfordring, der hidrører fra de myndigheder, som har kompetence til at udstede den, eller en endelig strafferetlig dom, men hvor skattemyndighederne i forbindelse med afgiftskontrollen i forhold til den afgiftspligtige har fastsat accessoriske afgiftsforpligtelser såvel for perioden som for det beløb, som de statslige myndigheder allerede har fået stillet til rådighed, og afgiften er blevet opkrævet uden grundlag på tidspunktet for betalingen og indtil tidspunktet for fastsættelsen af afgiftsbyrden på grundlag af en afgiftsfordring eller en endelig strafferetlig dom, med opkrævning af en afgift i strid med EU-retten?

(¹) EUT 2006, L 347, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 18. januar 2019 — AT
mod Pensionsversicherungsanstalt**

(Sag C-32/19)

(2019/C 131/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Obersten Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AT

Sagsøgt: Pensionsversicherungsanstalt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 17, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF⁽¹⁾ af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF fortolkes således, at arbejdstagere, der, når de ophører med at være erhvervsaktive, har nået den alder, som er fastsat i beskæftigelsesstatens lovgivning for ret til alderspension, mindst skal have været erhvervsomt beskæftiget i de foregående tolv måneder og have haft fast ophold i beskæftigelsesstaten i mere end tre år i træk for at opnå retten til tidsubegrænset ophold før udløbet af en periode på fem år?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Har arbejdstagere i henhold til artikel 17, stk. 1, litra a), første alternativ, i direktiv 2004/38 ret til tidsubegrænset ophold, når de påbegynder deres erhvervsomt beskæftigelse i en anden medlemsstat på et tidspunkt, hvor det kan forudses, at de kun vil kunne udøve deres erhvervsomt beskæftigelse i relativt kort tid, før de når den lovbestemte pensionsalder, og på grund af beskedne indkomster vil være henvist til værtsmedlemsstatens socialhjælpsydelse, i hvert fald når de ophører med at være erhvervsaktive?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 158, s. 77.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 25. januar 2019 —
HA mod Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst**

(Sag C-47/19)

(2019/C 131/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HA

Sagsøgt: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter begrebet skole- og universitetsundervisning i artikel 132, stk. 1, litra i) og j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ (herefter »momsdirektivet«) også undervisning i surfing og sejlads? Er det tilstrækkeligt, hvis sådan undervisning tilbydes på mindst én skole eller ét universitet i medlemsstaten?
- 2) Er det en forudsætning for at kunne kvalificere denne undervisning som skole- eller universitetsundervisning som omhandlet i momsdirektivets artikel 132, stk. 1, litra i) og j), at den indgår i karaktergivningen, eller er det tilstrækkeligt, hvis surf- eller sejlkurset afholdes inden for rammerne af et skole- eller universitetsarrangement, f.eks. en klasserejse?